

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618202579
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4618202579.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: Vítkovské stajne, spol. s r.o., so sídlom Vítkovce 64, Kuzmice, IČO: 36 544 761, zastúpený: ADVOKÁT JUDr. PETER TIMKO spol. s r. o., so sídlom Štefánikova trieda 6, Nitra, IČO: 50 528 874, proti žalovanému: Gardengrass, s.r.o., so sídlom Stummerova 1677/99, Topoľčany, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 3, Topoľčany, IČO: 36 881 373, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18. decembra 2019 č. k. 5C/53/2018-115, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Topoľčany) rozsudkom zo dňa 18.12.2019 č. k. 5C/53/2018-115 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému nahradenia prejavu vôle žalovaného, ktorý v postavení predávajúceho cez kúpnu zmluvu tvoriacu pevnú súčasť tohto rozsudku predáva žalobcovi v postavení kupujúceho za kúpnu cenu 3.362,44 eura pozemky v Obci I., katastrálne územie I., okres D., evidované v registri „E“ na mape určeného operátu, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX a č. XXX (výrok I. žalobného petitu). Ďalej sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému v postavení predávajúceho uzavrieť kúpnu zmluvu tvoriacu pevnú súčasť tohto rozsudku, ktorou žalovaný predáva žalobcovi v postavení kupujúceho za kúpnu cenu 3 362,44 eura pozemky v Obci I., katastrálne územie I., okres D., evidované v registri „E“ na mape určeného operátu, zapísané na listoch vlastníctva č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX a č. XXX (výrok II. žalobného petitu). Vec právne posúdil podľa § 140 a § 40a Obč. zákonníka.

2. Rozhodnutie o náhrade trov prvoinštančného konania odôvodnil súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému majúcemu v tomto konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako aj jeho právnej kvalifikácie, podanú žalobu zo strany žalobcu nepovažoval za dôvodnú. Dôvodom podania žaloby bola námietka žalobcu ohľadne porušenia jeho predkupného práva v súvislosti s kúpnu zmluvou uzavretou dňa 12.10.2015 medzi žalovaným ako kupujúcim a Y. B. V. a X. L. V. v postavení predávajúcich. Predmetom zmluvy bol prevádzaný spoluvlastnícky podiel predávajúcich na nehnuteľnostiach v kat. úz. I. zapísaných na LV č. XXX, č. XXX,

č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX a č. XXX, pričom žalobca v žalobe a ani počas priebehu konania neuviedol a nepreukázal v akých podieloch je spoluvlastníkom nehnuteľností.

4. Ust. § 140 Obč. zákonníka spoluvlastníkovi zaručuje predkupné právo, pričom sa vyznačuje najmä tým, že ňou dotknutý právny úkon sa považuje za platný až do momentu keď sa oprávnený, ktorého predkupné právo bolo porušené, relatívnej neplatnosti právneho úkonu dovolá. Definitívna platnosť právnych úkonov taxatívne uvedených v § 40a Obč. zákonníka, nastáva (ak niet iných dôvodov neplatnosti) po uplynutí troch rokov odo dňa urobenia právneho úkonu, počas ktorých sa žiadna oprávnená osoba nedovolá relatívnej neplatnosti, dodatočným schválením neplatného právneho úkonu, dodatočným odpadnutím dôvodu relatívne neplatného právneho úkonu.

5. Právnym úkonom uvedeným v § 40a Obč. zákonníka je, pokiaľ ide o ust. § 140 Obč. zákonníka, dotknutý nielen účastník neplatného právneho úkonu, ale aj iná osoba, ktorej právny úkon zasiahol do hmotnoprávneho postavenia - podielový spoluvlastník, ktorý má predkupné právo na podiel iného spoluvlastníka. Ak dôjde k dovolaniu sa neplatnosti, právny úkon sa stáva neplatným od začiatku a túto neplatnosť možno uplatniť v súdnom konaní. Bez dovolania sa relatívnej neplatnosti je právny úkon platný a súd bez tohto jednostranného právneho úkonu nemôže z úradnej povinnosti prihliadnuť na relatívnu neplatnosť.

6. Z dikcie zákonnej úpravy o predkupnom práve vyplýva, že spoluvlastník je povinný ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel k veci ostatným spoluvlastníkom. Ponuka na prevod nehnuteľnosti musí byť písomná, pričom v ponuke sa uvádza cena spoluvlastníckeho podielu a čas, do ktorého má byť návrh prijatý. V prípade nerešpektovania predkupného práva sa oprávnený môže domáhať svojho predkupného práva žalobou. Spoluvlastník, v danom prípade žalobca, sa v prípade porušenia jeho predkupného práva môže domáhať: a/ aby mu bol poskytnutý spoluvlastnícky podiel na predaj podľa § 603 ods. 3 Obč. zákonníka, b/ môže sa dovolávať relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým povinný spoluvlastník previedol svoj podiel na tretiu osobu (§ 140 a § 40a Obč. zákonníka), c/ zostáva mu zachované predkupné právo voči novému spoluvlastníkovi, ak predchádzajúce dve možnosti neuplatní.

7. Žalobca predložil súdu písomnú námietku relatívnej neplatnosti a to list zo dňa 12.10.2015 preukazujúci, že predmetná námietka bola adresovaná a doručená všetkým účastníkom predmetnej kúpnej zmluvy, t. j. kupujúcemu a aj predávajúcemu. Dôjdením dovolania sa neplatnosti účastníkov právneho úkonu sa končí relatívna neplatnosť právneho úkonu a nastáva neplatnosť, ktorú svojimi účinkami možno prirovnať k absolútnej neplatnosti.

8. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 31.8.2010 sp. zn. 5Cdo/211/2009 vyplýva, že právny úkon, ktorý má vadu majúcu za následok jeho tzv. relatívnu neplatnosť podľa ust. § 40a Obč. zákonníka, sa považuje za platný, pokiaľ ten, na ochranu ktorého je dôvod neplatnosti právneho úkonu určený (oprávnená osoba) sa neplatnosti nedovolá. Ak sa oprávnená osoba relatívnej neplatnosti právneho úkonu dovolá, je právny úkon neplatný od svojho začiatku (ex tunc). To platí i tam, kde na základe tohto relatívne neplatného právneho úkonu vzniklo vkladom do katastra nehnuteľností vecné právo. Relatívnej neplatnosti je potrebné sa dovoláť. Pri dovolaní sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu ide o jednostranný právny úkon, ktorý sa musí adresovať druhému účastníkovi právneho úkonu, resp. všetkým účastníkom právneho úkonu, ak ten, kto sa dovoláva relatívnej neplatnosti právneho úkonu nie je účastníkom tohto úkonu. Dôjdením dovolania sa neplatnosti účastníkov právneho úkonu sa končí relatívna neplatnosť právneho úkonu a nastáva neplatnosť, ktorú svojimi účinkami možno prirovnať k absolútnej neplatnosti.

9. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobca sa dovolal relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy v zmysle § 40a Obč. zákonníka, nemá už právo domáhať sa toho, aby mu bol ponúknutý spoluvlastnícky podiel na predaj, t. j. nahradenia prejavu vôle, resp. povinnosti povinného uzatvoriť v postavení predávajúceho kúpnu zmluvu, pretože dovolaním sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy je táto v napadnutej časti od počiatku neplatná (ex tunc). V prípade účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu (Zmluvy o prevode vlastníckeho práva zo dňa 12.10.2015) oprávnený spoluvlastník, t. j. žalobca sa už nemôže úspešne domáhať, aby mu nadobúdateľ ponúkol vec na kúpu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na Veľký komentár Občianskeho zákonníka od autora Imricha Feketeho, konkrétne vysvetlivky k § 140, ročník vydania 2015.

10. V prejednávanej veci žalobca nepredložil súdu výpisy z LV, na ktorých je spoluvlastníkom na nehnuteľnostiach žalobou dotknutých, z ktorých by vyplývalo, v akých spoluvlastníckych podieloch je vlastníkom predmetných nehnuteľností, pričom strany sporu súhlasne uvádzali, že na dotknutých nehnuteľnostiach sú spoluvlastníkmi ešte ďalšie osoby. Žalobca by si preto pri napádanej kúpnej zmluve mohol (keby sa už nedovolal relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy podľa § 40a Obč. zákonníka, a keby sa domáhal iba ponúknutia spoluvlastníckeho podielu na predaj podľa § 140 Obč. zákonníka) uplatňovať svoje práva len v takom pomere, v akom pomere jej jeho spoluvlastnícky podiel k spoluvlastníckym podielom zostávajúcich spoluvlastníkov a nie v celom spoluvlastníckom podiele žalovaného. Ak je ostatných spoluvlastníkov viac, je potrebné, aby sa vzájomne dohodli na konkrétnom spôsobe výkonu predkupného práva. Pokiaľ k dohode nedôjde, majú právo odkúpiť pomernú časť prevádzaného podielu a to podľa veľkosti vlastných spoluvlastníckych podielov.

11. V rozsudku NS SR zo dňa 15.5.2019 sp. zn. 2Cdo/91/2008 dovolací súd zaujal ten názor, že mlčanie a pasivita nemôže v žiadnom prípade znamenať súhlas. Spoluvlastník, domáhajúci sa svojho nároku, má právo len na pomernú časť podielu a nadobúdateľovi pripadá len taký spoluvlastnícky podiel, ktorý by inak patril len spoluvlastníkom (spoluvlastníkovi), ktorí sa prevodu nedomáhali. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka má právo vykúpiť kúpnu zmluvou prevedené spoluvlastnícke podiely len pomerne, t. j. z každého predaného spoluvlastníckeho podielu 1-iny len polovicu, t. j. 1-inu z celku, ako správne uviedol odvolací súd.

12. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca domáhajúci sa jeho zmeny s tým, že odvolací súd podanej žalobe plne vyhovie a žalobcovi prizná plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Eventuálne navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na existenciu odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP.

13. Žalovaný nikdy nenamietal a ani nepopieral bod 1 žaloby, t. j. že by žalobca nebol spoluvlastníkom na príslušných LV. Vzhľadom k tomu, že táto skutočnosť nebola nikdy sporná, preto bolo zákonnosťou súdu postupovať podľa § 151 ods. 1 CSP, avšak súd tento postup svojvoľne odmietol. Podiely žalobcu na príslušných LV nie sú podstatné, pretože súdny spor sa týka nahradenia prejavu vôle vo vzťahu k tým podielom, ktoré nadobudol žalovaný od predávajúcich, a nie tých podielov, ktorých vlastníkom je samotný žalobca. Podiely, ktorých sa týka tento súdny spor sú dôkazne preukázané a bez pochybnosti zistené z kúpnej zmluvy nachádzajúcej sa v pripojenom vkladovom spise V-3104/2015. Za správne riešenie žalobca považuje tú alternatívu, že má nárok odkúpiť od žalovaného aj podiely pripadajúce na pasívnych spoluvlastníkov, ktorí nedbali o svoje záležitosti a nenamietali ani porušenie predkupného práva. Súdom vytýkané výpisy z LV majú iba doplnkový charakter, avšak určite nie sú potrebné pre zistenie (medzi stranami sporu nesporného) skutkového stavu a takisto ani pre spravodlivé posúdenie žaloby. Zamietnutie žaloby z tohto rýdzo formálneho dôvodu je možné považovať za formalizmus prekračujúci akceptovateľné medze.

14. Súd týmto napadnutým rozsudkom poprel vlastný názor vyslovený na žalobcovu námietku v inej súdnej veci žalobcu (č. k. 5C/67/2017) skutkovo a právne totožnej s touto vecou, pričom tu zaujatý právny názor prvoinštančného súdu potvrdil aj Krajský súd v Nitre rozhodnutím č. k. 8Co/223/2018. Takisto aj v právne a skutkovo totožnej veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/7/2017 zaujala tá istá sudkyňa právny názor, ktorý bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Nitre vydaným odvolacím senátom pod č. k. 25Co/14/2016, pričom svojím charakterom je tento zaujatý právny názor prvoinštančného súdu radikálne odlišný od zaujatého právneho názoru tou istou sudkyňou v tomto spore. Zamietnutie žaloby vníma žalobca ako formalizmus nesmerujúci k nastoleniu spravodlivosti, ale k ochrane porušovateľa predkupného práva.

15. Súd iba rutinne rekapituloval obsah žalobcovej argumentácie, ale nijako s ňou nepolemizoval ani ju právne nevyhodnotil. Jednou zo základných zložiek práva na spravodlivý súdny proces je právo strany sporu dostať dôkladnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne významné argumenty prednesené stranou sporu. Iba vtedy sa súd vyporiada dôsledne a spravodlivo so všetkým, čo je pre súdenú vec podstatné a čo strana namietala, tým je reálne zachovaná garancia spravodlivého procesu. V danej súdnej veci však táto garancia zachovaná nebola pretože iba formálna rekapitulácia žalobcovej argumentácie z vyjadrenia zo dňa 11.2.2019 neznamená aj vyhodnotenie tejto argumentácie. Súd v tomto smere odmietol odbornú diskusiu o tom, že rýdzo gramatický výklad právnej normy nie vždy

vedie aj k spravodlivým návrhom. Všetky nádeje vložil súd do rozsudku NS SR zo dňa 12.5.2009 č. k. 2Cdo/91/2008, avšak nebral do úvahy, že ide iba o názor jedného občianskoprávneho senátu tohto súdu, pričom však nejde o zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR. Súd odmietol uplatniť teologickú výkladovú metódu hľadajúcu zmysel a účel právnej úpravy, ktorá v problematike predkupného práva prináša spravodlivejšie a zmysluplnejšie závery.

16. Súd nebral ohľad na to, že skutočným spoločenským zmyslom a účelom predkupného práva a nárokov, ktoré sú spojené s jeho porušením, má byť nasledovné: a) vytvoriť bariéru, aby nedochádzalo k nekontrolovanému drobeniu podielov na spoločnej veci, b) vytvoriť garancie, že podiely na spoločnej veci nebudú unikať do vlastníctva tretích subjektov, t. j. nečlenov spoluvlastníckej komunity, c) zabrániť totálnej marginalizácii, resp. až zániku účelu a zmyslu inštitútu predkupného práva, d) jediným a spravodlivým riešením v danom prípade je to, že v prospech žalobcu musí nastať akrescencia tých konkrétnych častí spoluvlastníckeho podielu dotknutého porušením predkupného práva, ktoré by inak pripadli iným spoluvlastníkom. Rozsudkom v danej veci je favorizovaná pasivita ostatných spoluvlastníkov, ktorí neboli právne bdeli, pričom súd nechal z tejto pasivity profitovať žalovaného.

Súd odmietol účelovo hodnotiť a vziať do úvahy súdnu prax z ČR a tiež aj akademickú názorovú líniu, ktorá je opozičná voči názoru NS SR a pôsobí presvedčivejšie (rozsudok NS ČR zo dňa 31.8.2009 č. k. 33Cdo/603/2008 a rozsudok NS ČR zo dňa 29.2.2012 č. k. 22Cdo/2358/2010).

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolaciemu súdu navrhuje potvrdenie napadnutého rozsudku OS Topoľčany sp. zn. 5C/53/2018 a zároveň si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa už podľa § 40a Obč. zákonníka dovoľal relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy, nemal následne už právo sa domáhať ponúknutia mu spoluvlastníckeho podielu na predaj, t. j. nahradenia prejavu vôle, pretože dovoľaním sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy je táto v napadnutej časti od počiatku neplatná (ex tunc). Z tohto dôvodu súd správne žalobu zamietol. Žalobca sa mal podanou žalobou skôr domáhať neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy. Žaloba žalobcu bola zamietnutá z iného dôvodu, ako nepredloženie listov vlastníctva žalobcom.

18. Pokiaľ ide o námietku ohľadne odchýlenia sa súdu od zaujatého právneho záveru v obdobných veciach, tak táto neobstojí, pretože žalovaný nebol účastníkom iného konania a zaujatý právny názor prvoinštančného súdu korešponduje aj s judikatúrou (rozhodnutie NS SR z 31.8.2010 sp. zn. 5Cdo/211/2009).

19. Pokiaľ ide o právny názor prvoinštančného súdu obsiahnutý v bodoch 27. až 29. napadnutého rozsudku, ide len o právny názor postupu, pokiaľ by si žalobca účinne voči žalovanému uplatnil predkupné právo. V tejto veci však žalobca uplatnil hmotno-právnu námietku relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom v zákonnej lehote pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný od 01. 07. 2016), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôvody v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 207 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. V tomto odvolacom konaní odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či odvolaním žalobcu napadnutý prvoinštančný rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ust. § 389 ods. 1 CSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). V súvislosti s rozhodovaním o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov podľa § 191 CSP, t. j. jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti aj následne správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení všeobecného hmotnoprávneho predpisu (§ 140, § 40a Obč. zákonníka).

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že s poukazom na aktuálne platnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov SR v tejto oblasti (rozhodnutie NS SR zo dňa 31.8.2010, sp. zn. 5Cdo/211/2009 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/91/2008) súd prvej inštancie zaujal správny právny záver podporený aj teóriou, konkrétne vysvetlivkami obsiahnutými v prvom diele Veľkého komentára Občianskeho zákonníka autora Imricha Feketeho vzťahujúcimi sa k obsahu ust. § 140 tejto publikácie. Podstata takto zaujatého právneho názoru spočíva v tom, že za stavu dovolania sa relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy žalobcom v zmysle § 40a Obč. zákonníka, k čomu aj v danom prípade právne relevantným spôsobom zo strany žalobcu a voči všetkým účastníkom kúpnej zmluvy aj došlo, žalobca už následne nemá právo domáhať sa toho, aby mu bol ponúknutý spoluvlastnícky podiel na predaj, t. j. nahradenia prejavu vôle, alebo uloženia povinnosti povinnému, aby tento v pozícii predajcu odpredal žalovanému v pozícii kupujúceho vlastnícky podiel v pomernej časti zodpovedajúcej výške spoluvlastníckeho podielu kupujúceho. Dovoláním sa relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy je táto zmluva v jej napadnutej časti od samého počiatku (ex tunc) neplatná. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že je bez právneho významu to, či sa dotknutý spoluvlastník mylne domnieva, že jeho námietka smeruje k absolútnej neplatnosti právneho úkonu, hoci s poukazom na obsah ust. § 140 Obč. zákonníka ide o namietanú relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Podstatným však zostáva to, že sa namieta, resp. namietala neplatnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že nebolo rešpektované predkupné právo žalobcu (rozhodnutie NS ČR zo dňa 10.10.2001 sp. zn. 22Cdo/2474/2000). Právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu kvôli porušeniu predkupného práva dotknutého spoluvlastníka nastávajú okamihom, kedy prejav takto dotknutého spoluvlastníka dôjde prevodcovi (predávajúcemu) a nadobúdateľovi (kupujúcemu). Za takéhoto stavu účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy žalobcom sa už žalobca ako dotknutý spoluvlastník podanou žalobou nemohol úspešne domáhať toho, aby mu žalovaný nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na predaj. Pri akceptovaní tohto hlavného dôvodu súd prvej inštancie správne žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

24. Na margo obsahu odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že s jeho obsahom sa stotožňuje, pričom na odstránenie uvedených nedostatkov podanej žaloby (výpisy z príslušných LV a oznámenie výšky spoluvlastníckych podielov žalobcu) mal byť žalobca vyzvaný po podaní jeho žaloby, resp. pripustení verzie jej poslednej zmeny, a to procesným postupom podľa § 129 ods. 1 až 3 CSP v snahe dosiahnuť kvalitu podanej žaloby v zmysle § 132 CSP.

25. V kontexte uvedeného odvolací súd v dôsledku vyhodnotenia podaného odvolania zo strany žalobcu ako nedôvodného o tomto odvolaní rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že úspešnému žalovanému v tomto konaní priznal voči neúspešnému žalobcovi v tomto konaní nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech. O výške priznanej náhrady trov konania pre žalovaného rozhodne samostatným uznesením súdny úradník na súde prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

27. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).